

1927.

Ze zápisků A. Pospíšila, rektora Velického. Z r. 1862.

Novou radost zvěstu - ji vám, kterouž u - či - nil Pán Bůh

sám. Ó křesťa - ne, vstaň a po - spěš k Betlému,

k děťátku v jes-lích běž.

Novou radost zvěstuji vám,
kterou učinil Pán Bůh sám.
O křesťane, vstaň a pospěš
k Betlému, k děťátku v jeslích běž!

Vzhůru, vzhůru, nechej všeho,
a hledej spasení svého.
O křesťane, vstaň atd.

Bůh, by naše rany zhojil,
člověčenství s božstvím spojil.
O křesťane, vstaň atd.

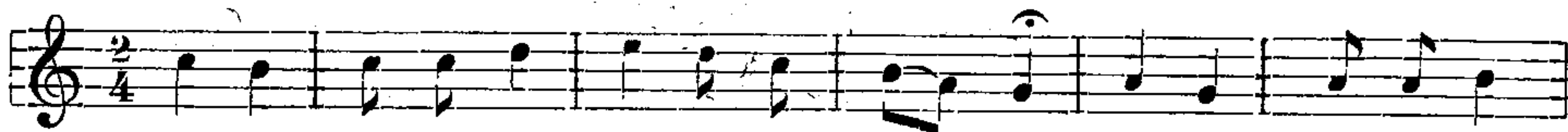
S pastýři pospíchej k chlévu,
kde plno andělských zpěvů.
O křesťane, vstaň atd.

Matka Boží, čistá panna,
do jeslí vložila Pána.
O křesťane, vstaň atd.

Spěšně běží pastýřové
a jdou z daleka králové.
O křesťane, vstaň atd.

1928.

Ze zápisků A. Pospíšila, rektora Znorovského. Z r. 1830. Bart. I. 166.

Volné.

Co to zna-mená medle no - vé - ho? Ne-vi - děl sem tak